

A névjegykártya használata

A magánéletünkben is és a hivatalos érintkezésben is szükségünk lehet a kapcsolatteremtés egyik eszközére, a névjegykártyára. Ma már sok vállalat, intézmény készített munkavállalóinak névjegykártyát, és ezeken általában a szervezet emblémája, logója is rajta van az egyéb adatokon kívül.

Sokféle névjegykártya készül, és néha bizony találkozni lehet olyannal is, amelyik nem jó ízléssel készült, amelyik nagyon eredeti akar lenni (a színeivel, betűformájával, anyagával stb.). A névjegyből következtetni lehet a tulajdonosára.

Azt mondhatjuk, hogy a legelfogadottabb a fehér kartonpapíron, fekete betűkkel írt névjegykártya, de természetesen lehet ízléses a csontszínű vagy más szín-összeállítású is. Kerülni kell a hivalkodást. A kártya szerepe az, hogy a tulajdonosáról néhány fontos információt közöljön.

A hivatalos névjegykártyán szerepel a cég megnevezése, a kártya tulajdonosának neve, beosztása, telefonszáma, faxszáma, e-mail címe. Gyakran ugyanezek az adatok a kártya másik oldalán idegen nyelven (többnyire angolul) is szerepelnek. (Az idegen nyelvű változatban előbb a keresztnévet és utána a családnevet kell írni.)

Nincs szabály arra vonatkozóan, hogy milyen méretűnek kell lennie a névjegykártyának, de többnyire 100×50 mm-es. (Régebben élt az a teória, hogy a nők névjegye kisebb méretű, mint a férfiaké, de napjaink gyakorlatában ez nem tapasztalható, a névjegykártyájukat nem készítetik kisebb méretben a nők, mint a férfiak.) Alakját tekintve pedig használatos mind két nem névjegye esetében a fekvő, illetve az álló, téglalap alakú kártya is.

Névjegyét különböző helyzetekben használhatunk. Átadhatjuk személyesen vagy elküldhetjük. Személyes átadása a bemutatkozás kezdete, és ezért (is) az átvett névjegyét figyelmesen végig kell olvasnia annak, aki kapta. Anélkül eltenni a kapott kártyát, hogy elolvastuk volna, udvariatlanság, illetve az etikett ezzel kapcsolatos szabályának nem ismeretéről árulkodik a mozdulat.

Ha a vezetőt kereső személy úgy jelentkezik a titkárnőnél, hogy bemutatkozik, és átadja a névjegykártyáját, az jó megoldás, mert így nem érthető félre a név, és pontosan tudja bejelenteni a titkárnő, hogy ki keresi a vezetőt.

A magánéletünkben jó néhány alkalomkor lehet szükségünk névjegy használatára (pl. virágküldéskor, egyéb ajándék mellé tehetjük néhány üdvözlő szóval, vagy elküldhetjük postán valamilyen alkalomból). Leggyakoribb szokás új ismeretség esetén névjegy cserélni. Tehát sokféle helyzetben lehet szükségünk a névjegy használatára, és elhatározásunk szerinti szöveget írhatunk rá, amikor elküldjük, ajándék mellé tesszük stb. A

hivatalos, a diplomáciai érintkezésben azonban vannak „előírások” arra vonatkozóan, hogy mikor mit kell ráírni.

A nemzetközi etikett szabályai szerint a névjegykártyára a köszöntő szavak francia kifejezéseinek *rövidítéseit* szokás írni (még akkor is, ha a partnerek egyébként más nyelven kommunikálnak egymással).

A vezető közvetlen munkatársa pedig segíthet abban is, hogy ezeket a rövidítéseket tartalmazó írást szükség esetén átadja a főnökének. (Helyette ugyanis nem írhatja rá a kártyára az aktuális betűket – mert azt saját kezűleg kell ráírnia annak, aki küldi –, de abban segíthet az asszisztens, hogy mikor mit kell írni a névjegykártyára.)

A betűket (amelyek kisbetűk) a kártya bal alsó sarkába kell írni tollal. Ha személyesen adja át valaki a névjegyet, akkor ceruzával kell ráírnia (ugyancsak a kártya bal sarkába) a betűket.

Néhány rövidítés

a. c. (avec compliment, ejtsd: avek kompliman) = üdvözléssel,

p. f. c. (pour faire connaissance, ejtsd: pur fer koneszansz) = megismerkedésre,

p. r. (pour remercier, ejtsd: pur römerszié) = köszönet,

p. f. (pour feliciter, ejtsd: pur feliszité) = szerencsekívánat,

p. f. n. a. (pour feliciter nouvelle année, ejtsd: pur feliszité nuvel áné) = szerencsekívánat újév alkalmából,

A fentiek (és még néhány más rövidítés) tehát többnyire csak diplomáciai viszonylatban használatosak, de adódhat olyan hivatalos alkalom más viszonylatban is, amikor hasznos ezeknek a rövidítéseknek az ismerete, illetve használata.